

“Jag kunde inte längre leva det liv som jag ville leva”

Jag har ju andra sjukdomar, fibromyalgi och kronisk inflammation. Under många år nu har jag haft problem med smärtor i kroppen. För tio år sen blev det mycket värre, så år 2012 började jag med en rad nya mediciner. Smärtorna blev bättre, men biverkningarna var att jag gick upp väldigt mycket i vikt. I början gick det bra och jag var nöjd eftersom jag hade mindre ont. Men i och med att jag blev tyngre så fick jag ju ännu mer ont.

Det tog tid för mig att inse att jag inte längre orkade göra sånt som jag ville. Jag avstod från saker jag tycker om, som att umgås med barnbarnen. Jag kunde inte längre leva det liv som jag ville leva.

Det är ju så att vi ser olika ut i vår fetma. På mig satte det sig väldigt mycket runt buken. Och även om jag trivdes bra med mig själv så var det fruktansvärt jobbigt att leva. Magsäcksoperation var liksom enda alternativet för mig.

“Folk tror att det är en quick fix”

Jag orkade ju knappt gå längre. Så år 2015 gjorde jag en gastric bypass. Men det är inte så att jag går och berättar för var och varannan person att jag genomgått en operation. Det är som att folk tror att det är en quick fix för att bli smal – att jag opererat mig av den anledningen. Självklart gjorde jag det för att gå ner i vikt, men inte för mitt utseendes skull.

Jag vet att utseendefixeringen är ett problem i hela samhället, men samtidigt tycker jag att det är viktigt att inte vara dömande. Det kan finnas många andra anledningar till att en väljer att operera sig. Vi måste tvätta bort den där skamstämpeln!

“Oavsett vad du gör så gör du fel”

Det är som att oavsett vad du gör så finns det folk som tycker att du gör fel. Om jag berättar att jag har opererat mig så tycker vissa att jag har ”fuskat”, medan andra tror att jag inte tycker att jag är fin som jag är.

Då tänker jag bara att ”nej du, jag har inte fuskat och jag har inte heller gjort det för att bli snygg, utan för att inte bli mer sjuk”.

Sen är det svårt att säga om jag mår bättre eller inte. Det går i perioder. Mina blodprover visar att jag har en inre blödning och att jag blöder lite nästan hela tiden. Det är ju såklart inte bra, men jag vet inte vad alternativet hade varit.

Det är jättesvårt att veta hur det hade blivit om jag inte opererat mig. Hade jag lyckats gå ner själv? Jag vet faktiskt inte. Jag kanske hade haft ännu mer ont och varit jättemiserabel.

Folk måste förstå att det inte är ett lätt beslut att bestämma sig för att göra en sån här operation. Du kan vara hur påläst som helst, men du vet aldrig hur operationen blir för dig.

Tyvänn fick jag problem med inre blödningar. Men samtidigt har jag märkt en stor skillnad rent fysiskt. Även om jag fortfarande är sjuk så orkar jag åtminstone gå. Visst gör det ont, men jag klarar i alla fall av det.